

FINNISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 FINNOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 FINLANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning) Lundi 19 mai 2003 (matin) Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

223-709 3 pages/páginas

Kirjoita kommentti **joko** tekstistä 1(a) **tai** tekstistä 1(b):

1. (a)

PIENI RATSASTAJA

Päivässä kimmelsi ruutu, kaukana, muinen. Honkapuinen sillalla souteli tuutu.

5 Kipusi ikkunan luokse — muistat senkin poikanen selkään penkin: »Hei, hepo, joudu, juokse

lattian aurinkorataa!»

10 — Oi, mikä muisto! —

Ikkunan huurrepuisto
kultahiuteita sataa.

»Minne nyt matka?»

15 — »Hei, hepo, joudu, jatka!» kaunis haltia huhuu.

Nurkan hämärä suhuu:

— »Minnekä? Minne?» —Määrä ei huoleta miestä!— »Hoi, pidä vaari tiestä!»

20 — »Sinnepä, kauaksi sinne!»

Viittoo tupa: »Viivähdä tuokio! Vuota! Noin ei lähteä lupa! Äitis on itkevä tuota!»

25 — »Eespäin vain! Jokin vilkkuu ihana siellä!
Eespäin aurinkotiellä!»
— »Näännyt!» hämärä ilkkuu.

Huima on liito —
väikkyvä määrä ei seesty . .
Ei meno vaaksaa eesty . .
Käy vain hetkien kiito.

— »Lasketa hurjinta laukkaa, ratsuni raisu!»

35 — Kuiskaa hämärä vaisu: »Voi sua raukkaa!»

> Pimeys ehtoon sankkana, raskaana valuu . . Yhtä on lähtö ja paluu,

40 matka — kehdosta kehtoon . .

Kaarlo Sarkia, Kohtalon vaaka, 1943

1. (b)

5

10

15

20

Kun Vera sanoi "kerro", hän tahtoi tietää kaiken minusta niin kuin nainen haluaa. Jokaisen tarinan alla kulkee toinen tarina, jota ei kerrota. Jos olisin toisenlainen, minun kertomuksestani kasvaisi seikkailu niin kuin kapteeni Höökin retkikunnan matkasta. Minussa ei ole tarpeeksi polttoainetta. Nyt on vain aikaa, korkean valkoisen huoneen hiljaisuutta, koivun väreilevä valo ja polvieni lumihuiput.

Lähdin Kronstadtista lokakuun lopussa vuonna 1868, kun olin 22-vuotias.

Mozart oli kolmensadan tonnin parkki. Jo matkalla Tvedestrandiin Norjaan oksensin keltaista sappea ja palellutin varpaat ja sormet. Me viivyimme Tvedestrandissa kolme kuukautta, kun alusta korjattiin telakalla. Huvikseni piirsin ja kirjoitin aluksesta tarkan kuvauksen. Sekin teos joutui mereen. Satamakapteenin kirjastossa luin saksankielisiä kirjoja, jotka käsittelivät geologiaa ja topologiaa. Niiden todellisuus oli toista kuin lain ja sen kirjaimen ja hengen tulkitseminen. Kun topologi piirtää kartan, sen täytyy olla tosi. Muuten matkamiehet eksyvät, ajattelin lapsellisesti, niin kuin toden ja toden välille voisi vetää viivan.

"Opiskelu maistuu toiselta kuin ennen, jospa olisin kotona kaikki olisi sujunut toisin kuin kävi", kirjoitin isäeverstille, en katumuksen vaan innostuksen vallassa.

Hoin itsekseni *lyijyhohde*, *sinkkivälke*, *hematiitti*, *malakiitti*, *oliviini*, *diopsidi*, *sarvivälke*, *muskoviitti*, *plagioklaasi*. Luin kivihiilestä, joka soramurtumien kohdalla erottuu mustina arssinan tai sylen levyisinä läiskinä ja juomuina. Amurin seudulla kivihiilijuonteet ovat puristuneet savi- ja hiekkakivikerrostumien väliin, joista porfyyriset basaltin ja dioriitin tapaiset kivilajit ovat kohottaneet ja poimuttaneet ne. Punavuoressa naiset kuiskasivat *timantti* niin kuin kovassa paineessa kuperapintaiseksi kahdeksankulmioksi kiteytynyt kappale hiiltä olisi arvokkaampi kuin kivihiili, jota kaivoksista louhitaan. Timantti on ylellisyyttä, kivihiilessä tulevaisuus.

Kristina Carlson, *Maan ääreen*, 1999, 4. jakso nimeltä *Lennart Falk Nahodkassa 1871 Elokuu*